



# AR ALKORYTMI

# PÄÄKIRJOITUS



**Aloittaessani päätoimittajan kauden viime vuonna luin killan historiikista mitä Alkorytmistä oli kirjoitettu. Lehden sanottiin olevan killan virallisen opposition äänenkannattaja antaen kuitenkin suunvuoron myös hallitukselle.**

En voi sanoa että tämä varsinaisesti pitäisi enää paikkaansa. Lehteä tehdään tiiviissä yhteistyössä hallituksen kanssa ja rytmiryhmällä on nykyään jopa oma hallitusvastaavansa. Tässä vaiheessa saattaa herätä kysymys, että tarvitaanko oppositiota ja onko sellaista edes? Kiltatoiminnassa enemmän ja vähemmän aktiivisena olleena voin kärjistäen sanoa, että toimintaa kritisoivat eniten ne, jotka eivät ole siinä mukana. On helpompaa seura-

ta sivusta asioiden hoitamista ja odottaa asioiden hoituvan itsestään kuin osallistua itse toimintaan tai sen suunnitteluun.

Alkorytmi ilmestyi viimeksi viime vuoden puolella. Oma toimittajakauteni on venynyt luvattoman pitkään osittain oman saamattomuuteni takia mutta myös osittain sen takia että viime vuoden loppuun mennessä juttuja ei yksinkertaisesti ollut riittävästi. Mitä päätoimittajan tulisi tällaisessa tapauksessa tehdä? Ihmisiä tuskin voi pakottaa kirjoittamaan artikkeleita tai laatimaan kuvitusta. Myöskään lehti, joka on täynnä pelkästään yhden ihmisen tekstiä tai ajatuksia, on väistämättä yksipuolinen. Heitän siis haasteen vielä tämän vuoden lopettavalle päätoimittajalle ja koko killan jäsenistölle: tarjotkaa aineistoa lehteen ja lähtekää mukaan tekemään killan näköistä lehteä.

Killasta löytyy onneksi ihmisiä joilla on sanottavaa ja joilta sain apua lehden kokamiseen. Suuri kiitos kaikille juttujen kirjoittajille ja kuvituksen laatijoille unohtamatta niitä useita kuvia, joita sain käyttää lehdessä. Viime vuonna killan jäsenet valitsivat killan hallitukseen hyvinvointimestarin ja tämän lehden teema on sitä sivuten 'Kiviäkin kiinnostaa'. Toivottavasti näin on myös tulevaisuudessa.

## Tuulia

## Päätoimittaja

Tuulia Merinen

## Toimittajat

Antti M. Mattsson

Klaus Lehtonen

Anssi Kolehmainen

## Ulkoasu

Rytmiryhmä

## Vapaat

Jyry Suvilehto

Tapio Hallikainen

Jenni Stenman

Julius De Bruijn

\*\*\*\*\*

## Alkorytmi

Tietokilta ry:n kiltalehti

## Postiosoite

PL 5400, 02015 TKK

## Sähköposti

alkorytmi@tietokilta.fi

W3lkorytmi

<http://www.tietokilta.fi/Alkorytmi/>

Painos: 150 kpl

Painopaikka:

Painotalo Casper

## Kuvat:

<http://www.sxc.hu/>

Tuure Laurinoli

Anssi Kolehmainen

Mario Martin

## 4 Puheenjohtajan palsta

## 5 Hyvinvointi - mitä se on?

Killalla on nykyään hyvinvointimestari, mutta mitä se käytännössä tarkoittaa.

## 7 Esittelyssä killan hallitus 2009

## 8 Kiviäkin kiinnostaa

## 12 Salaattia kansalle

## 14 Sienessä

Vaihtoehtoinen raportti vuorimieskillan vuosijuhlalta 2008

## 16 Kuulumisia TEKista

## 18 Ensi vuodeksi vaihtoon

## 20 Enskin Lexcu

# Puheenjohtajan palsta

## Hei maailman kivoin otaniemeläinen tietoteekkarikilta!

Rakastakaa itseänne ja olkaa ylpeitä itsestänne! Viime aikoina on julkaistu toinen toistaan huolestuttavampia tilastoja ja tutkimustuloksia opiskelijoiden hyvinvoinnista. Tilanne on ollut erityisen huono TKK:n opiskelijoiden keskuudessa.

Bolognan prosessin mukana tullut tutkintorakenneuudistus meni meidän Otaniemien teekkareiden osalta pahasti metsään ja kärsijän osaan asetettiin opiskelijat. Toisaalla valtionhallinto jaksaa toivottaa, kuinka opiskelujen tulisi sujua viidessä vuodessa, kun näin on korkealta taholta käsketty. Toisaalla taas laitosten opetushenkilöstö nostaa käntensä pystyyn ja sanoo vain seuranneensa tutkinnonuudistuksen ohjeita. Opiskelijalle tulee helposti mieleen, että vian on siis pakko olla pulpetin ja istuimen välissä.

Totuus kuitenkin on, että TKK:lta on historiallisesti valmistettu vuosikymmenten ajan keskimäärin 7 vuodessa, tietotekniikasta vielä hieman keskiarvoa hitaammin. Koska tutkinnonuudistuksessa ei erityisesti leikattu siivua opintotaakasta pois, ei voida minkään järjen ja logiikan mukaan olettaa, että viime vuosina kouluun tulleet opiskelijat suoriutuisivat opinnoistaan nopeammin kuin edeltäjänsä.

Tukekaa toinen toistanne! Vaikka DI-tutkinto onkin pohjimmiltaan yksilösuoritus, on sen suorittaminen porukassa huomattavasti miellyttävämpää. Jokaisella ehtii olla huonompia hetkiä opintojensa jossakin vaiheessa. Kanssaopiskelijoista huolehtiminen antaa ennemmin tai myöhemmin myös itselleen. Opiskelun tukiverkosto taas on olennainen osa niitä kliseisiä tulevaisuuden verkkoja, joita tutkinto-ohjelmassamme huuhujen mukaan olisi tarkoitus punoa.

**Be well, citizens!**

**Jyry**



# Hyvinvointi - mitä se on



## Killan uusi hyvinvointimestari syynissä, kiinnostaako kiviä sitenkin.

Kiltalaiset päättivät syksyn kiltavaaleissa muuttaa kulttuurimestarin toimen hyvinvointimestariksi. Kertooko tämä kiltalaisten kasvaneesta kiinnostuksesta pehmeämpien arvojen puolesta? Ehkä koneen suoma lohdutus opintojen parissa puurtavalle opiskelijalle ei ole tarpeeksi. Tai ehkä se kertoo tarpeesta saada killalta tukea myös henkisen hyvinvoinnin saralla. Fyysisestä hyvinvoinnista on huolehdittu erilaisten urheilutapahtumien muodossa, sosiaalisuutta haetaan sauna- ja peli-illoilla ja kulttuurinälkää täytetään käymällä joukolla spekseissä ja konserteissa.

Kun otetaan huomioon, että nykyään opiskeluaikaa on rajoitetusti ja tuloshakuisuutta painotetaan, tarve hyvinvoin-

nin vaalimiselle kasvaa entisestään. Jokaisen meistä kannattaa miettiä, miten jakaa aikansa koulunkäynnin ja vapaaajan välillä. On hyvä muistaa, että vaikka opiskeluun käytetty tuntimäärä ylittyy helposti yli neljänkymmenen viikossa, ei ole kenenkään etu että, opiskelija väkisin yrittää suorittaa tutkinnon mahdollisimman nopeasti ja uupuu matkalla, jolloin lopputuloksena on loppuunpalanut ihmisraunio muutaman vuoden päästä.

Toimitus päätti kysyä, miten hyvinvointimestari Juha Kuusela on ajatellut toteuttaa hyvinvoinnin sanomaa, ja mitä tapahtumia on mahdollisesti tulevaisuudessa:

V: No, lähinnä oon aatellut että kaikenmoista sekä henkistä että fyysistä hyvinvointia edistävää tapahtumaa/toimintaa ajaisi sekä erilaisten toimihenkilöiden luotsaamisen kautta (liikunta- ja kulttuuritoimarit yms), että sitten itse ottamalla selvää ja jotenkin kivasti tuomalla esille kaikenlaisia hyvinvointipalveluita ja tietoisuuksia. Esimerkiksi on ollut suunnitelmassa järjestää excuja ainakin seuraaviin kohteisiin: kotieläinlalle pajaamaan karitsoja ja muita pörroisiä otuksia, löytöeläinvarastoon pajaamaan löydettyjä pörroisiä otuksia ja kylpylään löllymään lämpimässä vedessä.

Hyvinvointimestarin terveiset kiltalaisille?

V: Diipadidaapadibumtsibumtsibum.

**Kuva:** Tuure Laurinoli **Teksti:** Tuulia Merinen

Jatkuva pyrkimys paremmaksi.  
Accenture on Suomen paras työpaikka.  
Jo kolmatta kertaa.  
Arkea sellaiselle kuin Tiger.

© 2009 Accenture. All rights reserved.



Jos haluat työn, jonka monet mahdollisuudet ja haasteet antavat sinulle tilaisuuden tehdä merkityksellisiä asioita joka päivä, tule Accenturelle. Kehität kykyjäsi ja kasvat ammatillisesti työskentelemällä yhdessä lahjakkaiden kollegojen kanssa.

Opit vertaistaan vailla olevasta kokemuksesta, samalla kun autat asiakkaitamme huippusuorituujiksi. Työskentelet yrityksessä, joka on valittu Suomen parhaaksi työpaikaksi jo kolmena vuonna peräkkäin. Jos haluat tämän olevan arkeasi, Accenture on paikkasi.

Tutustu meihin [accenture.fi/tyopaikat](http://accenture.fi/tyopaikat)

• Consulting • Technology • Outsourcing

>  
**accenture**  
*High performance. Delivered.*



Tikho9

## Kiviäkin kiinnostaa

**T**odella väkinäistä, ajattelee perustietokiltalainen vaivalla järjestetystä tapahtumasta ja jatkaa paljon kiinnostavamman kurssimateriaalin selaamista. Niinhän se vähän on, että kaikki opiskeluun suoranaisesti liittymättömät tapahtumat eivät oletusarvoisesti innosta. Tutkimus on joka tapauksessa se konkreettisin kappale, mitä koulusta ja opiskelussa väkisin pitäisi jäädä käteen. Edellisen varjossa useimmat opiskelijoiden järjestämät tapahtumat peli-iltoineen, yhdistystapaamisineen ja biletapautumiseen ainakin allekirjoittaneesta helposti miellyttävät ylimääräisiksi opintojen osasuorituksiksi.

Olen itse havainnut noista tapahtumista sen, että tärkeimmät osallistumiskriteerit ovat tärkeysjärjestyksessä 1) onko kaverit menossa samaan tapahtumaan, 2) antaako tapahtuman tiedotus siitä tarpeeksi hauskan ja kiinnostavan kuvan ja 3) onko muuta tekemistä eli kuinka tylsistynyt on. Kuulun itse vahvasti tuohon viimeiseen ryhmään ja voin todeta, että



*Titeenit Otaniemessä 2009*

huono tiedotuksen taso ei todellakaan suoraan korreloitu huonoksi tapahtumaksi. Ainut varma asia noissa tapahtumissa on se, ettei suuri osallistujamäärä ole välttämättä ole hyväksi eikä tapahtuman tunnettavuus ja pitkät perinteet ole mikään taekille, että tilaisuudesta jäisi jotain muistamisen arvoista.

Yhdistystoiminta on mielestäni kokemuksen arvoista. Suuremmissa yhdistyksissä osallistujamäärät ovat tavallisesti toista tusinaa, kun taas pienemmissä (<100 jäsentä) osallistujat voi yleensä laskea yhden-kahden käden sormilla. Monissa yhdistyksissä on myös se miellyttävä traditio, että uusista tulokkaista ollaan kiinnostuneita ja osassa vakituisempi po-



*Wappusitsit 2009*





*Mahtavaa Ihanaa Räjähätä -  
tempaus syksyllä 2009*

rukka peräti esittelee itsensä sitä erikseen kysymättä, tosin kysyminen kannattaa aina ja yleensä ainakin yritetään vastata vaikkeimpiinkin kysymyksiin. Otaniemeläisiä pienyhteisöjä ei mainosteta ja taitavat ne olla sisänpäin lämpiäviä, mutta kyllä niihin pääsee sisään jos vain haluaa, ja siihen kannattaa pyrkiä.

Ei pidä lannistua ja ottaa itseensä, jos oma kilta, osasto, nykyiset yhdistykset ja ne lukemattomat puolittut eivät itselleen mitään tarjoaisikaan. Omaan alaan ja kiinnostukseen täysin liittymättömien toisien kiltujen, yhdistysten ja satunnaisesti, tavattavien tuntemattomien kaveriporukoiden (seisovat yleensä samassa ringissä ulkosalla) toimintaan osallistumista pitäisi rohkaista selkeästi nykyistä enemmän.

Otaniemen runsaassa yhteisössäkkin on hyvin helppoa piiloutua, ja vilkkaimminkin tyypit harvemmin tuntevat edes neljännestä osastonsa oman vuosikurssin opiskelijoista. Meidän fyysikkomme ovat keksineet työläydessäänkin kattavan ratkaisun phuksien tunnettavuuden parantamiseksi nimeltään Fuksimatrikkelit, josta voi lukea henkilökuvaukset tuoreimmasta opiskelijasukupolvesta. Google-haku paljastaa, että esimerkiksi Oulun sähköläisillä on vastaavia perinteitä. Killan verkkosivuilla on ilmeisesti AS-killan esimerkkiä seuraava galleria phuksista vuodesta 2007 alkaen, josta tosin puuttuvat tammiphuksit.

Kannattaa olla avoimen kiinnostunut opiskelijatapahtumista, ettei täysin kivetty vuorimiesten tutkimusmateriaaliksi. Kyllä niillä siellä omalla lafkallaan tyhjiä vitriinejä ja kivifriukkejä riittää.

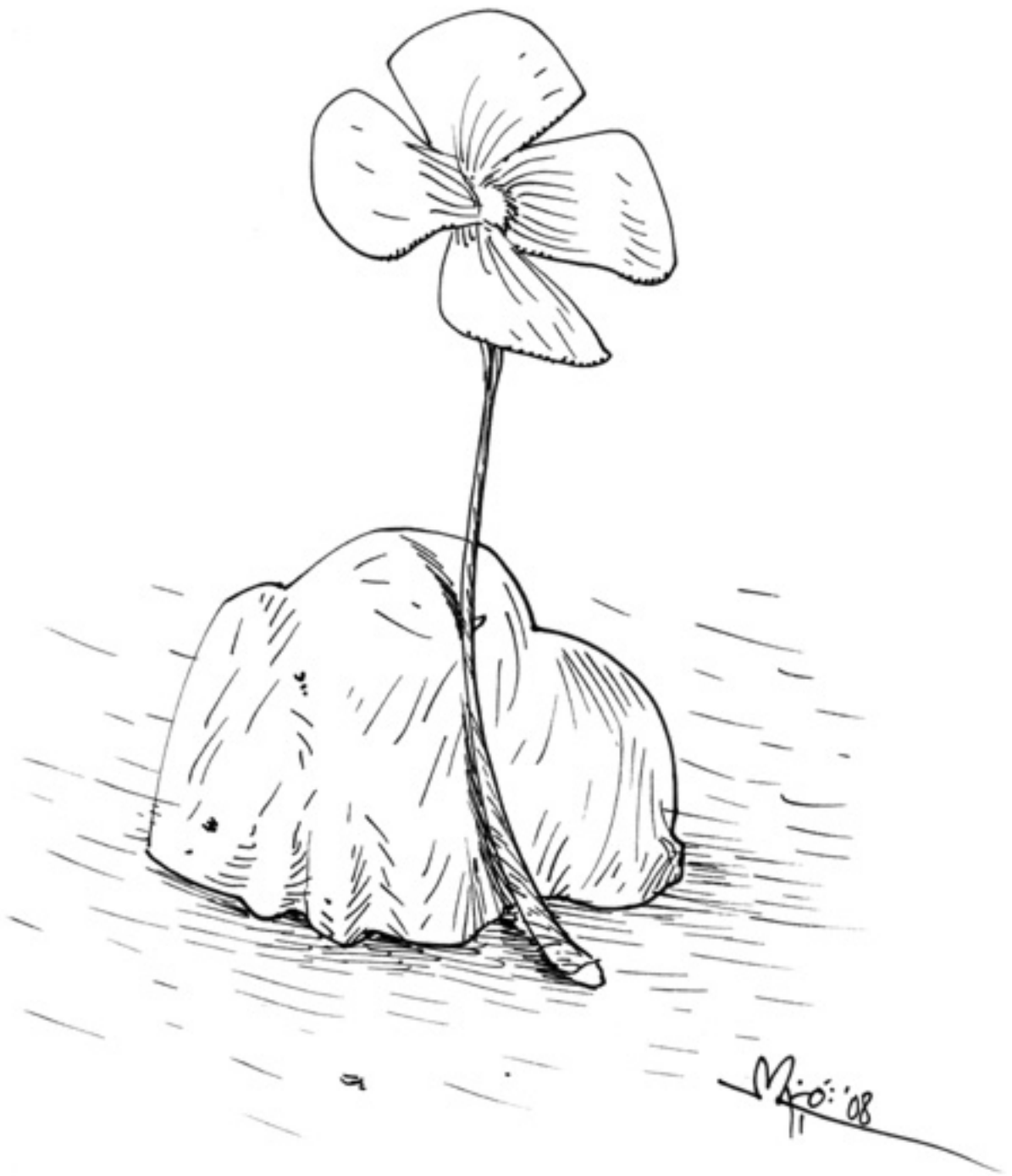
**Kuvat:** Tuure Laurinolli ja Anssi Kolehmainen  
**Teksti:** Tapio Hallikainen



*Kiltalaisia ottamassa aurinkoa Nuuksiossa killan kesäkokouksessa heinäkuussa 2008*



Even  
stones care.



<http://twitter.com/dlcc>

# Rytmikokki esittää:

## Helppo ja hauska lisäkesalaatti

**M**onia meistä ei salaatin syöminen innosta. Mauttomat, rehumaiset salaatinlehdet, loputon puiseva kiinankaali tai muu märehtijöiden ape, jossa on seassa siellä täällä häviävän pieniä määriä jotain pahaa ei maistu, ja ainoa vaihtoehto tuntuu olevan korvistakin pursuava kuiva porkkanaraaste. Se, että salaatin syöminen on "pakollista" ei mitenkään auta asiaa.

Näin ei kuitenkaan tarvitse olla. Salaatin ei oikeasti ole mikään pakko koostua mauttomista ja tekstuuriltaan epäinnostavista lehdistä ja juuresraasteista, vaan siihen voi laittaa ihan sitä, mistä itse pitää. Niinpä seuraavan kerran, kun hameväen painostus, lapsena iskostettu synnintunto tai pätemisen tarve ajaa salaatintekoon, kokeile vaikka tällaista:

**1 paprika, värillä ei väliä**

**1 kohtuullisen kokoinen mauste-, maitohappo- tai suolakurkku, maun ja saatavuuden mukaan**

**1 puolikas keskikokoisesta sipulista**

**noin puoli desilitraa paahdettuja maapähkinän sydämiä ilman suolaa**

Varsinainen salaatin tekeminen on helppoa, pilkot vain sipulin ohuiksi suikaleiksi, kurkun pieniksi kuutioiksi ja paprikan vaikka veikeiksi vinoneliöiksi, ja sekoitat ne keskenään. Huuhto suolapähkinöistä pelkällä vedellä suola pois, kun et kuitenkaan löytänyt kaupasta suolattomia, ja sekoita pähkinät muun sekaan. Tarjoile pääruoan ohessa, pitäisi riittää kahdelle pienelle ja vähäsyöntiselle tai yhdelle suuriruokaiselle. Lisäpisteitä saatat saada, jos laitat salaatin etnisen näköiseen kulhoon ja valehtelet sen olevan perinneruoka jostain kaukaa.



<http://www.sxc.hu/>

Eikä siinä vielä kaikki! Tämä salaatti muuttuu kätevästi lounassa- laatiksi lisäämällä siihen jonkin verran grillattua broileria ja krutonkeja. Krutongit kannattaa tehdä itse, sillä ne ovat parempia tuoreeltaan.

**Että näin tällä kertaa, ja syömisen iloa kaikille!**

**Teksti:** Antti M. Mattsson



# Futurice

On ne muutkin IT-firmat  
varmasti ihan kivoja.



# Vaihtoehtoinen raportti vuorimieskillan vuosijuhlasta 2008.

---

Tajusin sen liian myöhään, etteivät nämä ihmiset katsoisi hyvällä päästäni kasvavaa valtavaa kukkaa saati aveciani, jonka nenä muistutti enemmän kanan nokkaa kuin mitään luonnollista, jonka luulisi olevan kiinnitettyä ihmisolennon päähän. Viimeistään herätimme raivoa sinä vaiheessa, kun allekirjoittanut kommentoi puheenjohtajan valtavaksi paisunutta otsaa, johon oli tungettu jonkinlaista jännitystä enemmän kuin tarpeeksi.

Cocktail-tilaisuudessa antamamme vuosijuhlahahja oli perinteen mukaisesti laatikko, joka kätki sisäänsä ongelmapilven. Laatikko oli tarkoitettu ratkaisuksi, mutta epäilenpä ettei jäykkä juhlavieraskansa ymmärtänyt ratkaisumallia, kuten sitä eivät usein ymmärrä omat phuksimmeakaan. Koskenkorvapullo räjähti valitettavalla tavalla VK:n hallituksen päälle johtuen pullon sisällä olleesta valtaisasta paineesta.

Paine olikin pääjuhlan kantava teema. Alkuruokana tarjottu keitetty kananmuna bernaise-kastikkeessa räjähti naamalle ensimmäisestä haarukan pistosta. Pääruoaksi tarjoiltu pihvi piti sisällään ydinpommin, joka kaikkien harmiksi aiheutti lähinnä sitkeyttä. Jälkiruoka palasi tomerammin räjähdysteemaan ampuen papattimattojen säästyksellä valtaiset määrät kermavaahtoa meidän kaikkien päällemme. Limaista vaahtoa pyyhkiessämme olikin jo aika siirtyä vanhojen tanssien pariin. Avecini oli siirtynyt munimaan jonnekin toisaalle, joten jouduin taas tyytymään kammottavaan räähkään siirtyessäni tanssilattialle. Minua kuvotti tässä vaiheessa niin kovasti, etten voinut kuin oksentaa kaikkialle huutaen samalla raivokkaasti. Totesin, että on parempi olla jäämättä odottamaan poliisin saapumista ja siirtyä suoraan jatkopaikalle.

En tiedä mistä johtui, mutta jatkoilla tunsin itseni valtavaksi zeppeliniksi ajelehtiessäni kutsuvieraiden joukossa hengittäen eltaantuneen mökkiviikonlopun tuoksuista katkua ympäristössäni. Paikalla saattoi myös olla esiintyjä. Ja-jatkot pidettiin Rantasaunalla, jossa palasimme räjähdysteemaan. Jossain vaiheessa siirryin pihalla odottaneeseen kuumailmapalloon ja poistuin saunalta nauraen maanisesti.

Uskonpa, ettei ensi vuonna kutsua enää tule.

"Highest **User Experience**"  
"Most Profitable **Concepts**"  
"Shortest **Time-To-Market**"  
"From Uoma **One-Stop-Shop**"

**uoma**

A NEW BREED OF WEB CENTRIC AND  
MOBILE ENABLED BUSINESS SOLUTIONS

[www.uoma.fi](http://www.uoma.fi)

# Kuulumisia TEKista

## Kesätyöhaku päällä?

Talouden tilanteen ollessa epävarma ja kesätyöpaikkojen saanti astetta vaikeampaa, on hyvä pitää mielessä, että näissäkin tilanteissa tukea ja turvaa tarjoaa Tekniikan Akateemisten Liitto TEK. Jos kesätyön haku on vielä edessä tai olet jo saanut kutsun työhaastatteluun, kannattaa lukaista Teekkarin työkirjasta tärkeimmät työhakemuksessa ja työhaastattelussa muistettavat asiat. Jos työsopimuksen sisältö ihmetyttää tai haluat tietoa sopivasta kesätyöpalkasta, voit luetuttaa työsopimuksesi etukäteen TEKin lakimiehillä ja referenssejä muiden teekkareiden kesätyöpalkoista saat TEKin harjoittelupalkkasuosituksista.

## Muista liittyä IAET-kassaan!

Kesätöiden alkaessa kannattaa myös liittyä IAET-kassaan eli teekkarien ja arkkitehtien omaan työttömyyskassaan, joka tarjoaa vakuutuksen valmistumisen jälkeisen työttömyyden varalle. Kassan jäsenen on mahdollista saada ansiosidonnaista työttömyyspäivärahaa. Nimensä mukaisesti ansiosidonnaisen päivärahan taso riippuu palkan suuruudesta.

Esimerkiksi 1600 euron kuukausituloilla summa olisi noin 990 euroa kuukaudessa. Ne, jotka eivät ole vakuuttaneet itseään, saavat Kelan maksamaa peruspäivärahaa, jonka suuruus on vain noin 550 euroa kuukaudessa.



TEKNIIKAN  
AKATEEMISTEN  
LIITTO TEK

## Milloin liittyä?

Tärkeintä on huomata, että työttömyyskassassa on 43 viikon työssäoloaika. Toisin sanoen ollakseen oikeutettu kassan maksamaan työttömyyskorvaukseen on oltava 43 työviikon ajan kassan jäsen.

Opiskelijan onneksi työssäoloaika voi opiskeluaikana kerryttää myös osissa. Jos esimerkiksi olet 4 kesää töissä IAET-kassan jäsenenä, voit helposti saada kokoon 48 työviikkoa (12 viikkoa/kesä). Jäseneksi kannattaa siis liittyä jo fuksivuoden tai viimeistään toisen vuoden kesätöiden aluksi!

## Paljonko maksaa?

IAET-kassan vakuutusmaksu vuonna 2009 on 45 euroa. Summa on verovähennyskelpoinen. Liittyminen tapahtuu helpoiten TEKin nettisivujen kautta surffaamalla osoitteeseen <http://www.tek.fi/iaet>.

## Tsemppiä työnhakuun!

Ja mikäli sinulle tulee mitään kysyttävää TEKiin liittyen, niin kysyä voit myös TiKin omalta TEK-yhdyshenkilöltä, Tuomas-tuomas@tek.fi, tai irkisä tuoski@IRCnet.

Terveisin,  
Atso Takala  
TEKin Otaniemen Teekkariyhdyshenkilö  
[atso.takala@tek.fi](mailto:atso.takala@tek.fi)  
050 3739 252





Even stones care.

# Ensi vuodeksi vaihtoon!

**Vielä ehdit hakemaan lukuvuodeksi 2010-2011 vaihtoon, haku aika viimeisiin kohteisiin on 1.2. - 1.3.2010.**

Jos sinusta tuntuu siltä, että vuosi ulkomailla voisi kiinnostaa, nyt kannattaa toimia. Haku aika ensi vuoden vaihtokohteisiin umpeutuu maaliskuun alussa, ja hakea voi lukuvuodeksi 2009-2010 tai vain yhdeksi lukukaudeksi. Tietotekniikan opiskelijana sinulla on mahdollisuus hakea tällä kertaa joko tiettyihin Euroopan kohteisiin, Intiaan Birla Institute of Technology and Scienceen tai Kiinan Beijing University of Posts and Telecommunicationsiin. Jos haluat jonnekin vielä eksoottisempaan paikkaan, valmistaudu täyttämään papereita joulukuussa 2009 lukuvuodeksi 2010-2011.

## Eurooppaan...

Vaihtokohteita Euroopasta löytyy laajalti, ja vaihdossa voi opiskella niin alkuvaiheen opintoja kuin pääaineopintojakin. Huomioitavaa kuitenkin on, että Saksassa opetus on yleensä saksaksi, Ranskassa ranskaksi, Espanjassa espanjaksi ja Italiassa italiaksi. Sveitsissä ja Belgiassakaan ei englannilla välttämättä pärjää. Jos siis kielitaitoa ei ole ja olet phuksi, nyt on oikea ajankohta aloittaa kieliopinnot, sillä parissa vuodessa pääsee jo riittäväälle tasolle.

Jos kielten pänttäminen ei maittaa, englanninkielistä opetusta löytyy Brittien saarten lisäksi parhaiten Hollannista ja Itä-Euroopasta. Lisäksi Institut Eurécom Etelä-Ranskassa tarjoaa tietotekniikan opiskelijoille oman englanninkielisen ohjelmansa, jos multimedia tai tietoturva pääaineena kiinnostaa. Tiedekunta on jaotellut sivuilleen mahdolliset vaihtokohteet pääainekohteisesti, joten oman kohteen löytäminen on suhteellisen vaivatonta.

## ...vai sittenkin kauemmas?

Tiedekunnalla on oma vaihtosopimuksen-



*Intian vaihtokobdeyliopistolla on oma temppeli*

sa Intiaan ja Kiinaan, joihin haku umpeutuu samaan aikaan Euroopan kohteiden kanssa. Aasiaan on siis vielä mahdollista lähteä ensi lukuvuonna. Muihin kauko-kohteisiin täytyy odottaa vuoden, sillä yleisesti kauko-kohteiden haku umpeutuu joulukuussa. Tällöin valittavana on GE4-yhteistyön kautta yliopistoja maissa kuten Thaimaa, Singapore, Indonesia, Malesia, Filippiinit, Vietnam, Burma, Laos, Kambodza, Brunei, Argentiina, Brasilia,



*Jos Pekingin nähtävyydet ja Kiinan kulttuuri kiinnostaa, lähde paikanpäälle vaihtoon! Internetsensuroinnin kiertämiselle on keinonsa.*

Chile tai Yhdysvallat. Viimeisimmässä yliopistoja löytyy Massachusettsista Kaliforniaan, Marylandistä Puerto Ricoon. GE4-yliopistoihin haettaessa täytyy suorittaa TOEFL-koe, jossa mitataan englannin kielen taitoa. Koe on luonnollisesti maksullinen, ja testausajat saattavat olla varattuja kuukausiksi eteenpäin, joten kokeen tekemistä ei kannata jättää viime tippaan.

TKK:lla on kunnianhimoiset tavoitteet siitä, kuinka suuri osa opiskelijoista kävisi ulkomaanvaihdossa opintojensa aikana. Ainakaan tietotekniikan opiskelijoiden kohdalla nämä tavoitteet eivät täyty, joten vaihtoon hakemisessa pyritään auttamaan mahdollisimman paljon. Hyvä tapa aloittaa prosessi on itsenäisen tutustumisen lisäksi käydä kansainvälisissä opiskelijapalveluissa tutustumaan esitteisiin ja juttelemassa työntekijöiden kanssa aiheesta - jo vuotta ennen aiottua vaihtoa. Koska vaihtoon voi hyvin lähteä jo toisena opiskeluvuonna, koskaan ei ole liian aikaista aloittaa suunnittelua.

### **Lisää tietoa vaihtokohteista:**

[http://information.tkk.fi/fi/opinnot/kansainvalinen\\_opiskelu/](http://information.tkk.fi/fi/opinnot/kansainvalinen_opiskelu/)

<http://www.tkk.fi/fi/opinnot/kv/>

**Tietotori, päärakennuksen huone Y249a, klo 9-12**

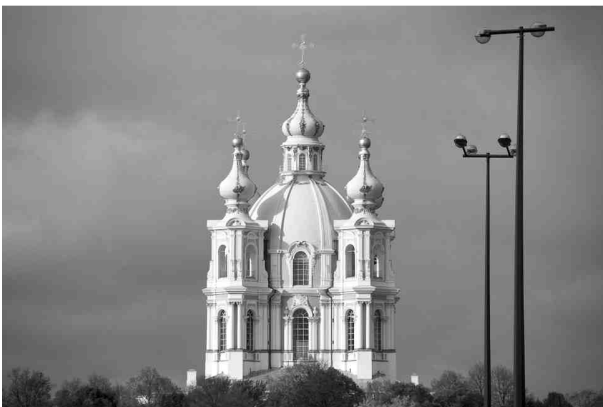
**Teksti:** Jenni Stenman

# Enskin Lexcu

**"Oi suuri ja mahtava" ka-  
jahtaa ilmoille mahtiponti-  
sesti aivan kuin sillä olisi jo-  
tain kerrottavaa koko maail-  
malle.**

Tutkimusryhmämme päätti ottaa selvää onko tällä enää mitään pohjaa. Sateisena lokakuun aamuna oli bussi odottamassa rohkelikkoja Ota- niemen pääte pysäkillä. Väki valui hiljalleen paikalle raskaine kantamuksi- neen, aivan kuin evakkoon lähdössä. Vii- meisimpiä piti käydä hakemassa kotoa as- ti. Lienekkö heillä suru kurkussa, kun oli edellisenä iltana täytyntä tukeutua pul- loon.

Matkaan kuitenkin päästiin ennen kukon- laulua ja sankka joukkomme matkusti kai- kessa hiljaisuudessa kohden itää ja sen lu- paamia rikkauksia ja rakkauksia. Lienikö syynä hiljaisuudelle syvä kaipuu Otaonne- laan vaiko vatsassa hiipivät ravut, jotka välillä pyrkivät sieltä ylös, mutta päivän valjettua alkoivat vaeltajatkin heräile- mään.



Teimme pari pikaista pysähdystä ensin syömässä aamupalaa ja sitten vielä os- toksilla viimeisen kerran euroja kelpuut- tavassa paikassa. Pikkulinnut lauloivat että vesi olisi kuuminta hottia, joten sitä matkalaiset kantoivatkin mukanaan. Kun kaupasta lopulta lähdettiin ja lasket- tiin mukanaolijoiden määrää, todettiin et- tä yli 12 riittää ja lähdettiin matkaan.

Rajalla saimme kokea ensimmäiset tuu- let suuresta ja mahtavasta byrokraatiasta. Siinä missä Suomen puolella rajavartija tuli bussiin ja nopeasti vilkaisi kaikkien passit, pääsimme Venäjän puolella jonot- tamaan sisällä tarkastusta. Jo tässä vai- heessa tarvittiin tulkin apua kun vir- kailijat eivät tienneet missä järjestyk- sessä haluaisivat tarkastaa meidät. Hetkisen päästä saimmekin jo kuul- la virkailijoiden kisailua siitä kumpi lyö vaadittavat kolme leimaa kaikis- ta äänekkäimmin. Vain hetkisen ku- luttua, verrattuna ainakin historian pituuteen, olimmekin jo taas tarkas- tetussa bussissa, jossa toinen venä- läinen virkaveli tarkisti, että olimme varmasti saaneet leiman passiin. Pa-

rin sadan metrin jälkeen pääsimmekin taas tarkistuspisteelle, jossa niinikään todettiin että meillä on leimat passeissa.

Sen suuremmitta ongelmitta onnistuimme välttämään lähemmät tutustumiset virkavaltaan ja matkamme jatkui iloisesti, vaikkakin hieman epämukavammin kuin Suomen puolella. Kuin jostain taikaiskusta tiet muuttuivat yhtäkkiä paljon huonommiksi ja melkeinpä puutkin näyttivät kärsineiltä. Eipä se suuremmin matkaa haitannut ja niinpä olimmekin pian paikallisessa kaupassa. Taikuri taikoi täällä meille höpöhöpö-seteleitä ja saimme käydä testaamassa paikallisen supermarketin tarjontaa. Puolet kaupasta oli jännästi erilaisia alkoholituotteita täynnä, joten joukkomme sai kaipaamaansa virkistystä. Nopean pysähdyksen jälkeen jatkoimme jotakuinkin kaakon suuntaan.

Matka kuluikin rattoisasti leveillä teillä, jossa kaistaviivat olivat kuin veteen pürrettyt. Onneksi kolme autoa mahtui hyvin kulkemaan vierekkäin, niin ei tarvinnut juuri hitaampien vuoksi odotella. Sivuuimme pieniä sivilisaation merkkejä ääretömien metsien keskellä, kunnes vihdoin sivuutimme massiivisen tienviitan. Sivilisaatio vaikutti lisääntyvän kummas-ti, aivan kuin alueella asuisi enemmänkin ihmisiä (tai olisi joskus asunut). Parkkeerasimme paikallisen supermarketin nurkalle, josta nokkelimmat tutkimusmatkaajat löysivät arbuusin ja paljon muita hyvyksiä. Bussikuskimme tutkiskeli tankista itseksensä katoavaa naftaa ja totesi tupakkaa polttaessaan, että rikkihän se on. Ehkä pääsisimme hotellille asti, ehkä emme.

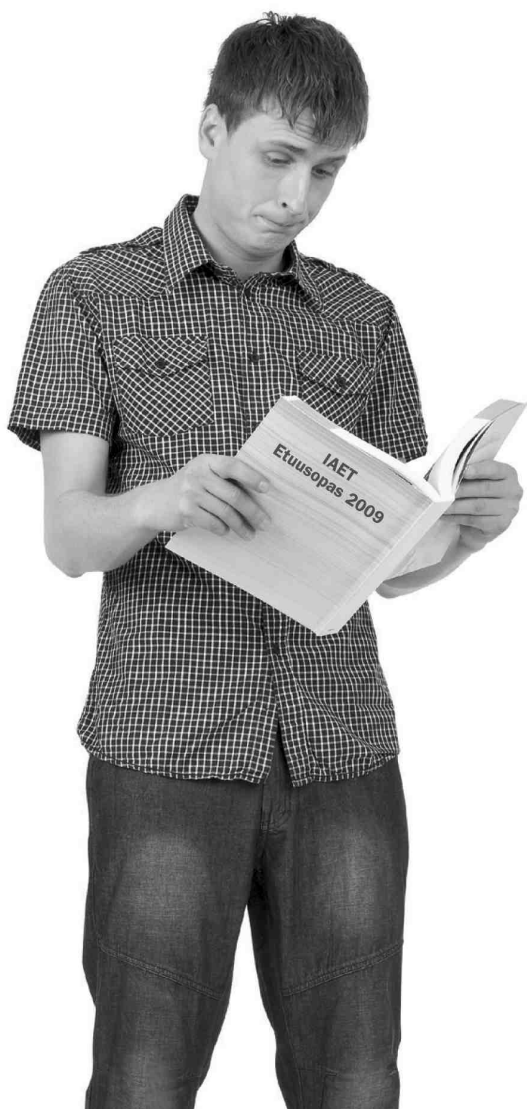


Onnekkaisesti pääsimme perille ja saavuimme hotellille jo melkein illan koittaessa, mutta onneksi olimme vielä Suomen ajassa tunnin pirteämpiä kuin muut. Aulassa saimme harrastaa parin ja jononmuodostusta pariinkin otteeseen, mutta lopulta kaikilla oli kaveri ja avain (vaikkei tikkiläisistä uskoisi). Saa-tuamme tavarat koppeihin tuli ihmisille halu tutkia paikallista kulttuuria, tarkemmin sanottuna ruoan ja juoman osalta. Niimpä väki jakautui kuka mihinkin ja lähdimme etenemään kohden Leningradin keskustaa. Hotellimme ei ollut aivan menopaikkojen vieressä, joten käveleminen tuli hyvinkin tutuksi, koska nuorimmat eivät vielä osanneet löytää ja käyttää julkista liikennettä.

Pienen iltareippailun jälkeen joukkio oli jo kutistunut melko paljon ensimmäisten siirtyessä nestetankkaukseen. Jatkoimme kuitenkin päättäväsellä otteella kohden tuntematonta, jonne, kumma kyllä, löysimmeikin ilman suurempia ongelmia. Tosin eipä sieltä ruokaa saanut. Liekkö se sitten johtunut väärästä ajasta, päivästä vai osaamattomuudesta, mutta kieliongelmiensa vuoksi se jäi hieman hämäräksi. Palloiltuamme hieman sinne sun tänne muutamat väestä totesivat ole-



# Liity IAET -kassaan!



Liittymällä jo opiskeluaika-  
kana varmistat, että olet  
oikeutettu ansiosidonnai-  
seen työttömyysturvaan  
heti valmistumisen jäl-  
keen.



TEKNIIKAN  
AKATEEMISTEN  
LIITTO TEK

[www.tek.fi/iaet](http://www.tek.fi/iaet)

vansa riittävän nälkäisiä ja marssivat lähimpään pikaruokalaan. Siellä seinillä oli jopa kuvin esitetty tarjoiltavat annokset, joten lopulta saimmekin viestittyä että tahdoimme ruokaa. Se piristikin oloa kummasti ja tämän jälkeen kuulumme että myös toinen osa porukasta oli saanut ruokaa napaansa. Päätinkin kaverin kanssa suunnata takaisin hotellille, josko siellä olisi kehkeytnyt menoa ja meininkiä.

Ja niinhän sitä oli. Melkeinpä hotellin ovella kohtasimme lisää tutkimusmatkailaisia, jotka olivat onnistuneet löytämään



täytekekun. Tämän symbolinen arvo jäi hieman hämärän peittoon, mutta ilmeisesti on suurta paikallista hyvyttä syödä sitä snapsilaseista. Ilta sujuikin rattoisasti, joskin idän erilaiset tuulet väsyttivät pienet matkaajat ja osa kävikin jo ihan ajoissa nukkuamaan.

Uusi aamu koitti jälkeen paljastaen kaupungin kauneudet täydessä loistossaan. Jo heti hotellilta saatoimme katsoa länteen ja nähdä puiden ylle kohoavan kirkon. Tämä tosin oli sieltä pienemmästä päästä, koska vain pa-

ri kupolia oli noin pari kertaa puiden mittaisia. Päivän ohjelmassa oli varattu kiertokäynti paikalliseen lääketieteelliseen oppilaitokseen, johon suuntasimme uudella bussilla, joskin hieman pienemmällä joukkiolla heikoimpien vielä nukkuessa. Perillä meitä odotti hieman ristiriitaisesti näitisti hoidettuja vanhoja piha- ja puistoalueita sekä ränsistyneitä taloja. Ehkä se on paikallinen tapa, ettei kaikilla asioilla ole niin väliä. Paikalliset opiskelijat näyttivät yllätyksellisesti aivan tavallisilta opiskelijoilta. Jakauduimme kahtia ja suuntasimme sisään yhteen rakennuskompleksiin.

Paikka toimii oikeuslääketieteellisenä museona, joten saimmekin kuulla (tulkin avustuksella) ja ihastella erilaisia kuolintapoja ja ruumiita. Ensimmäisessä huoneessa esiteltiin millaisia reikiä kalloon tulee kun sitä iskee terävällä tai tylpällä esineellä. Näimme myöskin todellisen paksupään kallon. Luuta oli kasvanut aivojen ympärille 3-4cm. Luulisi sen kestävän vaikka mitä.

Seuraavaksi näimme erilaisia aseita ja luodinreikiä. Huoneen keskikoristeena



oli nättisti muumioitunut ruumis, jota innokkaat opiskelijat saattoivat tutkiskella tylsien luentojen aikana. Professori keuhui meille, että heillä on erään taiteilijan teoksia näytillä. Tarkemmin tutkiskeltuna ne koostuivatkin lähinnä miehisistä sukupuolielimistä. Mnoh, onpahan nähty sekin. Toiselle seinälle katsetta käärtän näkyi lisää muumioituneita ruumita, jotka oli puettu samoihin vaatteisiin kuin heillä kuollessaan oli sekä laitettu jotakuinkin kelpaaviin lavasteisiin. Liekkö syynä suuri ihmismäärä vaiko Igorin kova painostus, mutta muumioita näytti olevan monia.

Kolmas etappi käsitteli niinikään erilaisia kuolintapoja, tosin painopisteenä tukehtuminen joko hukkumalla tai kuristamalla. Professori kertoi (hirttosilmukkaa



kädessään pitäen) kuinka joku aiempi tutkija oli kokeillut erilaisia kuristustapoja. Hänen mukaansa ne eivät olleet mitenkään miellyttäviä eikä hän kehottanut kokeilemaan itse. Hyllyn päällä kokoelma eri ikäisiä ihmisalkioita, nekin lahjoituksena saatu. Pienin parisenttinen "pähkinä" ja siitä kymmenen vaiheen läpi jotakuinkin täysikokoiseen vauvaan asti. Varmaan hyvää materiaalia kuollut vauva -

vitseihin.

Viimeisessä huoneessa näimme hieman vanhoja sodanaikaisia esineitä, joita oli paljastunut erilaisissa kaivauksissa ja sittemmin päätyneet lahjoituksena kokoelmiin. Lopuksi kirjoitimme nimet vieraskirjaan, teimme lahjoituksen instituutiolle ja jatkoimme matkaa eteenpäin. Koska bussimme oli vieläkin huollossa, tai lähinnä bussikuski oli vasta onnistunut löytämään sopivan osan, jouduimme turvautumaan julkiseen kyyditykseen. Erkanimme pienemmiksi ryhmiksi ja lähdimme etsiskelmään vatsaan täytikettä keskustan puolelta.

Tutustuimme tällä kertaa bussiin sekä raitikkaan ja pääsimmekin navigoimaan metroasemalle. Siellä teimme tuttavuutta lasin lävitse metropolettien myyjään, jota ei näyttänyt elämä paljoa kiinnostavan. Eipä sillä, että rullaportaita valvovat työtoveritkaan olisivat palaneet innosta huolehtia kansalaisten turvallisuudesta. Liekö heillä kääpiöitä töissä, mutta maanalainen maailma on ihan eri tavalla ylläpidetty kuin yläpuolinen osa. Metroasemat hohtavat sitä suurta ja mahdavaa, josta tavalliset kansalaiset voivat vain unelmoida.

Parin pysähdyksen jälkeen päätimme nousta takaisin normaalien ihmisten ilmoille, jolloin huomasin tehneenikin huomaamatta rahalahjoituksen alakertojen väelle. Mnoh, tekevälle sattuu, tulipahan kokeiltua sekin. Tosin aika helppona versiona, koska pelkkä rahanvajaus hoituu lähimmällä automaatilla, kun taaßen korttien kadotessa olisi pitänyt tapella erinäisten tahojen kanssa.



Pyörimme pari hetkeä ympyrään mietiskellen mistä sitä ruokaa saisi (esim. joka puolelta ympäriltä) ja lähdimme suuntaan x. Sieltä löysimme läystäkkeessä suositellun kiinalaisraflan, johon juuri ja juuri mahduimme syömään. Ruoka oli hyvää ja maksoi jonkun verran päälle 500 höplän per naama. Eli siis ilmaista, koska höplät eivät ole oikeaa rahaa. Sieltä jatkoimme läheiseen jälkiruokabaariin, josta sai kaljaa. Ja taas jatkoimme eteenpäin, tosin taisinpa siinä vaiheessa itse todeta muilla olevan liian voimakkaan kaljavietin ja suuntasin takaisin hotellille päin. Meno siellä oli vielä hiljaista, koska muut eivät olleet saapuneet omilta iltaseikkailuiltaan takaisin. Hieman se sitten illan kuluessa piristyi, mutta katsoin järkeväksi siirtyä taas nukkumaan.

Toisena aamuna vierahalla maala oli ohjelmassa jälleen kiertokäyntiä, tällä kertaa höpöhöpötorille, josta kuulemma löytyisi ihan mitä tahansa. Bussimme oli maagisesti ehjäytynyt edellisenä päivänä, joten hyppäsimme kyytiin ja aloitimme matkan läpi tuon savuisen kaupungin. Taloja riitti silmäkantamattomiin ja vaikutti siltä, että yhdessä kylässä voisi asua vaikka koko maailma. Jännitystäkään ei matkalla puuttunut. Eräissä valoissa ladakuski ajatteli sen riittävän että oli joskus nähnyt valot vihreinä ja paineli kovaa vauhtia suoraan eteenpäin. Kuitenkin vasemmalta oli juuri toinen auto tulossa ja tilanne näyttikin klassiselta kolarilta. Liekö humalaisen tuuria, mutta lada ehti täpärästi ohii eikä peltiä siinä kolissutkaan. Tästäkö melkein yliajettu kuski hetken säikähdettyään innostui ja painoi kaasua läh-

tien ladamiehen perään. Kun valot vaihtuivat meille, ei kummastakaan kuskista näkynyt enää mitään.

Saavuimme perille reippaan huristelun jälkeen ja lähdimme kiertelemään toria muutamaksi tunniksi. Kojuja riittikin aivan valtaisesti ja pelkkään alueen läpikävelyyn kului reipas tunti. Eipä houkuttanut ostaa luotettavaa venäläistä laatua olevia sähkötarvikkeita tai -johtoja, saati sitten ämpeekolme-soittimia, joten virallisemmalla puolelta ei löytynyt mitään jännää. Vieressä olevalta sekalaiselta alueelta löytyikin sitten tuotteita sapeleista kuulalakeihin ja bensapumpun kahvihin, joten useampikin matkailija teki



siellä elämänsä kaupat. Tosin metallikuulat kaupaksi saanut mummeli taisi olla vieläkin suurempi voittaja.

Matkasimme torilta toiseen supermarkettiin, jossa söimme hieman evästä. Lisäksi kaupan puolelta löytyi kaikenlaisia jänniä tuotteita, varsinkin juomia. Näitä tarttui väelle mukaan suurin mitoin. Kaupustelun jälkeen suuntasimme takaisin hotellille päin. (Epä)onnekkaasti yksi katu oli kokonaan katkaistu remontin takia ja toinen kavennettu samaisesta syys-

tä niin koko kaupungin pohjoispuolen liikenne oli täysin jumissa. Pikaiseen puolen tunnin matkaan kuluikin yllättäen kaksi tuntia. Mikäpä siinä bussissa istuesssa, kun joku muu hoitaa ajamisen. Kunniakkaasti kuski hoiti homman kohtiin ja pääsimme lopulta takaisin hotellille.

Hetken levähdyksen jälkeen syntyi spontaani porukka, joka tahtoi lähteä kaupungille "ihan vaan syömään". Matka keskustaan onnistui jo rutiinilla, ratikalla metrolle, metrolla keskustaan ja sitten juminen. Valinnan vaikeus on selvä ongelma ja lisäksi matkavihkosen tietojen vanhentuminen haittaa olemattomien liikkeiden löytämistä. Onneksi saimme parin kaverin kanssa eksytettyä valtosan porukasta ja pääsimme lopulta ravintolaan pöytään ja saimme (toisella yrittämällä) ruokalistan, josta jopa ymmärsimme jotain. Pihvi oli namia ja käytännössä ilmaista sillä 500 höplän hinnalla. Vatsa täynnä evästä suuntasimme takaisin hotellille viettämään viimeistä iltaa.

Illan kohokohta oli kurnuttava ilmapuolia puhaltava sammakko, jonka äänen jokainen muistaa varmaan vieläkin, joten sitä ei tarvitse tässä kerrata. Höpöhöpö-torilta ostettu tietenkin. Ilta olikin suht rauhaisa ja hiljalleen paikalle valui muutakin väkeä. Koppibileet oli melko toimiva ratkaisu, kaikilla näytti olevan enemmän tai vähemmän humaa<sup>H</sup><sup>H</sup>Hauskaa. Ilta kääntyi yöksi ja suuntasin vielä kerran hotellin vuoteeseen.

Aamu valkeni jälleen kerran ja hiljalleen väki heräili ja alkoi siirtymään kohti pi-

hassa odottavaa bussia, joka veisi meidät takaisin Suomeen. Optimointi oli suoritettu hyvin, sillä kaikki heräsivät ilman suurempia ongelmia. Niinpä retkikuntamme pääsikin matkaan hyvissä



ajoin (ja näemmä hyvissä voiminkin). Poikkesimme paluumatkalla vielä pieneen kylään, jossa bussin ovelle hyökkäsi heti lauma mummoja kauppaamaan tavaroita. Aikamoinen kyläpahanen se oli, suurempia kyliä nähty täällä Suomesakin. Pari hassua myyntikojua koitti saada matkalaisilta loputkin höplät pois tarjoamalla erilaisia venäläisiä hattuja, matruskoja ja pippurisumutteita. Testatusti höpöhöpö-torilta ostettu kaasunaamari suojaa (ainakin sen pitäjä) sumutteelta, mutta vain jos naamarin poisoton jälkeen ei hiero silmiään likaisilla käsillä.

Viimeisenä varsinaisena etappina Venäjän puolella kävimme vielä kaupassa, jossa väkemme tuhiasi viimeiset höplänsä powerjaguaareihin ja muihin juomiin. Seikkailunhalu (ja jano) tyydytettynä suuntasimme taas bussilla läpi kuoppaisten teiden kohden länttä ja sitä oikeaa sivustystä. Rajalla saimme taas kokea Venäläistä virkaintoa, kun passimme leimattiin suoritettun matkan johdosta ja bussimme tutkittiin tarkoin salakuljetuk-

sen varalta. Parin passileimatarkastuksen jälkeen pääsimme bussilla taas matkaan ja niimpä koittikin maaginen hetki, jolloin näimme metsässä suuren aukon ja aidan keskellä. Samalla tie parani ja kylteisä teksti muuttui ymmärrettäväksi.

Suomen puolella melkeimpä vaan sanoimme "moi" rajavartioille ja jatkoimme matkaa. Kävimme taas samaisessa marketissa, tosin tällä



kertaa syömässä ruokaa, joka valui keittiöstä pöytiin äärettömän hitaalla tahdilla (ainakin nälkäisen relativistisesta aika-koordinaatistosta katsottuna). Lopulta kuitenkin saimme apetta rinnan alle ja oli ilo jatkaa matkaa kohden Otaonnelaa. Näin turvallisesti rajamuodollisuuksien jälkeen laskimmekin kuinka paljon erinäisiä nestämäisiä tuotteita oli mukaan tarttunut. Laskujen mukaan käytännössä pelkkää vettä olevia juomia olisi voinut olla vaikka kuinka paljon enemmän, mutta hieman kuivemmissä pääsimmekin jo rajan yli. Onneksi kukaan ei jaksanut rajalla niin tarkasti laskea.

Matka sujui rattoisasti kerraten suuria ja mahtavia löytöjä, mitä ihmiset olivat tehneet. Pleksigoggles oli monen suosikki, mutta löytyi myös purkinavaaja, wunder-baum, grillitikkuja, iso puunuija, Tide super plus-pesuainetta, bensapumpun kahva, saippuakuplasammakko, laulava vauva, Nokia Con-

nECIIngPeople iPhone-pussi (sic), kaasuamari, hotellilappunen, noin viisi lukitsematonta iPhonea ja paljon muuta jännää tavaraa. Auringon jo painuttua mailleen saavuimme takaisin Otaniemeen, jossa meitä odottikin lämmin sauna jossa saattoi pestä suuret ja mahtavat pölyt pois.

Na jossa saattoi pestä suuret ja mahtavat pölyt pois.

Niin, oliko sitä suurta ja mahtavaa? Onhan sitä toisaalta jos yhteen kaupunkiin mahtuu melkein yhtä

paljon väkeä kuin koko Suomeen ja viinaa saa pilkkahintaan lähimarketista. Toisaalta sitten aivan väärä kieli ja muuten hassut asiat, jotka täällä ovat itsensäselvyyksiä tuntuvat ylitsepääsemättömän vaikeilta asioilta. Suurta siellä ehkä on, mutta mahtavampaa on asua Suomessa.

### Kuvat ja teksti

Anssi Kolehmainen



It is written in the Book of Set:

After the Creation, the cruel god Moloch rebelled against the authority of Marduk the Creator. Moloch stole from Marduk the most powerful of all the artifacts of the gods, the Amulet of Yendor, and he hid it in the dark cavities of Gehennom, the Under World, where he now lurks, and bides his time.

Your god Set seeks to possess the Amulet, and with it to gain deserved asvendance over the other gods.

You, a newly trained Plunderess, have been heralded from birth as the instrument of Set. You are destined to recover the Amulet for your deity, or die in the attempt. Your hour of destiny has come. For the sake of us all: Go bravely with Set!

--More--

Hello Teekkari, welcome to NetHack! You are a chaotic female orcish Barbarian.--More--

```
-----  
.....|  
|.....|  
|.....|  
.@.....|  
|d.....|  
-----
```

Teekkari the Plunderess St:18 Dx:18 Co:16 In:8 Wi:7 Ch:8  
Chaotic Dlv1:1 \$:0 HP:15(15) Pw:2(2) AC:8 Exp:1